

om ikke inden for de nærmeste år at have nogen udsigt til at kunne betale sine gældsforpligtelser.

En nærmere vurdering af, om skyldneren er kvalificeret insolvent, vil i reglen først kunne foretages i forbindelse med konkursboets afslutning, idet skifteretten næppe før op til tidspunktet for afslutningen af konkursboet med større sikkerhed vil kunne fastslå størrelsen af skyldnerens betalingsevne og resthæftelsen efter boets afslutning. De krav, som skifteretten stiller til styrken af beviset for skyldnerens kvalificerede insolvens, bør derfor efter Konkursrådets opfattelse efter omstændighederne være lavere ved indledning af en sag om gældssanering i forbindelse med konkurs end ved indledning af en almindelig gældssaneringssag.

Der henvises til betænkningen side 389 f.

4.10.3.2.2. Skyldnerens budget

En konkursramt skyldners arbejds- og boligforhold, hvad enten den pågældende har drevet virksomhed i eget navn eller gennem et selskab, er ofte i en tid efter konkursen karakteriseret ved at være uafklarede. Det er Konkursrådets opfattelse, at man for at sikre, at særlige regler om gældssanering i forbindelse med konkurs for erhvervsdrivende får et reelt anvendelsesområde, må se bort fra kravet om, at skyldnerens økonomiske forhold i almindelighed skal være afklarede, før der kan meddeles gældssanering.

Det betyder, at der bør kunne meddeles en skyldner gældssanering, selv om skyldnerens indtægtsforhold er behæftet med en væsentlig usikkerhed, f.eks. fordi skyldneren kort tid før sagens behandling har startet en ny erhvervsvirksomhed, eller hvis skyldneren for tiden er arbejdsløs. Tilsvarende bør gælde, hvis f.eks. skyldnerens boligforhold for tiden er uafklarede, og udgiften til bolig derfor er behæftet med en væsentlig usikkerhed.

Det følger dog af princippet om, at en gældssanering skal medføre en varig løsning af skyldnerens økonomiske situation, at væsentlige usikkerhedsmomenter omkring skyldnerens fremtidige økonomiske situation, som gør det uklart, om dette mål kan nås, fortsat bør udelukke gældssanering. Har skyldneren f.eks. undladt at indgive selvangivelse, kan det normalt ikke afgøres, om der eventuelt udløses en restskat til skyldneren. Disse forhold bør efter Konkursrådets opfattelse ligesom efter gældende ret føre til, at skyldneren nægtes gældssanering.

Det er efter rådets opfattelse af afgørende betydning, at nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs fortsat tilgodeser hensynet til skyldnerens kreditorer således, at skyldneren ved en gældssa-

nering skal betale den størst mulige del af sin indtægt til kreditorerne. I de tilfælde, hvor skyldnerens økonomiske forhold også ved afslutningen af gældssaneringssagen er uafklarede, idet skyldneren fortsat befinder sig i en økonomisk overgangsperiode, kan det dog være vanskeligt at varetage dette hensyn, når der skal fastlægges et budget for skyldneren.

Fastlægges budgettet ud fra forholdene på det tidspunkt, hvor skyldneren f.eks. er arbejdsløs og har høje boligudgifter, vil dette kunne svække kreditorernes tillid til gældssaneringsystemet, idet det formentlig ofte vil føre til, at skyldnerens gæld helt bortsaneres. Dette vil endvidere kunne give anledning til misbrug af gældssaneringsinstituttet, idet det vil kunne motivere en skyldner til med henblik på fuldstændig bortsanering af gælden ikke i tilstrækkeligt omfang at søge at erhverve indkomst i tiden frem til det tidspunkt, hvor kendelsen om gældssanering afsiges.

Konkursrådet har på denne baggrund overvejet, om et særligt regelsæt for erhvervsdrivende på dette punkt kan udformes mere ubundet af reglerne om gældssanering uden for konkurs.

En mulig løsning kunne være at etablere et bagudrettet system, dvs. et fundamentalt helt nyt gældssaneringsinstitut, hvor skifteretten først ved udløbet af afdragsperioden tager stilling til, om skyldneren kan meddeles gældssanering, idet det ved udløbet af afdragsperioden vurderes, om skyldneren i den mellem-liggende periode har foretaget en tilstrækkelig opsparring til fordel for sine kreditorer.

Konkursrådet finder imidlertid det nugældende fremadrettede system velbegrundet, og udgangspunktet bør derfor fortsat være, at kendelse om gældssanering afsiges i forbindelse med konkursboets afslutning. Hensynet til, at skyldneren i rimelig forlængelse af konkursbehandlingen får en (endelig) afklaring af, om der kan meddeles gældssanering, taler efter rådets opfattelse afgørende for at bevare det nuværende fremadrettede system. Herudover taler også administrative og omkostningsmæssige hensyn for at begrænse skifterettens og medhjælperens aktive medvirken og inddragelse i afdragsperioden, idet en yderligere inddragelse af skifteretten og medhjælperen gennem en længere periode vil have væsentlige administrative og omkostningsmæssige konsekvenser for statskassen.

En konsekvens af at fastholde et fremadrettet system vil imidlertid være, at budgettet for en skyldner, som på det tidspunkt, hvor gældssaneringskendelsen afsiges, fortsat er uden fast arbejde eller stabil indtægt (uafklarede indtægtsforhold) eller permanente boligforhold (uafklarede udgiftsforhold), må fastsættes på